

Nr 209.

Av herrar **Osberg** och **Olsson** i Staxäng, *angående beredande av representation för markägare vid syneförrättning för uppskattning av skadestånd i vattenmål.*

Enligt vattenlagen 10 kap. 1—4, 32—35 §§ skall syneförrättning för uppskattning av skadestånd i vattenmål förrättas allenast av en särskilt förordnad sakkunnig person jämte två gode män. Därefter fastställer domstolen själv skadeståndets belopp.

Detta förhållande synes oss vara en otillräckligt motiverad avvikelse från den anordning, som gäller för expropriation i allmänhet och enligt vilken markägaren själv representeras vid värderingen av sin förlust. Det förefaller oss tydligt att markägaren i båda fallen har ett lika berättigat intresse att bevaka, och att hans speciella kännedom i bägge fallen bör vara av samma betydelse för en korrekt värdering.

Vi förbise icke att de många rent tekniska synpunkter, som måste anläggas vid förrättningar enligt vattenlagen, kunna påfordra en speciell sammansättning av synenämnden enligt denna lag. Vi förbise icke heller att det stora antal markägare, som vanligen beröras av dylika förrättningar, kan föranleda behov av särskilda former. Ur den senare synpunkten äro dock förhållandena jämförliga med dem vid väg- och järnvägsanläggningarna. Och den förra synpunkten kan enligt vår mening icke lägga något direkt hinder i vägen för en representation för markägarna.

Med anledning av det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande möjligheten och lämpligheten att bereda representation för markägaren i samband med värdering av skada jämlikt vattenlagen, samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1938.

Oscar Osberg.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

